

= ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ =

Νοσταλγία

Τοῦ Tennessee

‘Αλ’ τ’ ἀνοιχτὸν παράθυρό μου ἀντυκρίζω τὸ πορφυρὸ δειλινό. Ρίχνω τὸ βλέψαι μου φεμπατοικό πόδος τ’ ἀκρογιάλι καὶ πέρα πρός την θάλασσα, ἔκει στοὺς λευκοὺς ἀφρούς τῶν κυμάτων ποὺ καποίο καράπι ἀδρενίζει...

‘Ω ! εντυχία τῆς ζωῆς μου πῶς φεύγεις κι’ ἐσύ μὲ τὸ καράπι αὐτὸν μαρνά! ... ‘Ἄραγε στὴν ἀγάπη μου θὰ φέρης πάλι ἐσύ τοὺς στεναγμούς ἀγνωστούς καραβάς; ‘Ἄραγε ἐσύ καράπι δρώσι καὶ μαγικό τὰ μυστικά τὰ λόγια μου θὰ πάρεις στὰ πανίσιους;

Ποὺς ζέρει; Είνε η ἀγάπη μου μαρνά, πολὺ μαρνά, καὶ η σκέψη της σὲ μάνη λυτή ταύρα κι’ ψυχή μου πνίγει...

Γιατὶ διμοία μ’ αὐτὴ δὲν ἐγενήθηκε ἀλλ’ καμάι στὸν κόσμο, γιατὶ η ἀγάπη της ἄξει πιὸ πολὺ κι’ απ’ τὴν ζωὴν κι’ απ’ τὴν χροὰν ἀπὸ τὴν ἡδονή...

Σιωπήλος τῶρα ἀπ’ τάνοιχτὸ παράθυρό μου ἀντυκρίζω τὶς στρονές τοῦ δειλινοῦ ἀχτίνες... Τώρα πιὰ τὸ καράπι χάθηκε, τώρα πιὰ ὁ ἀδρός ξανάρχισε πάλι νὰ σφρούζῃ θυμωμένος...

‘Ω ! εντυχία τῆς ζωῆς μου ποὺ μαζί μὲ τὴν ἀγάπη μου ἔχεις φύγεις ἀπὸ χρόνια, πότε λοιπὸν ξανά θὰ ὅφων κοντά σου καὶ ὑστερητὴν μου στὰ πόδια σου γονατιστός... ν’ ἀφήσω!

* * *

‘Αλλοιμονο σ’ ἔκεινον ποὺ ἀγαπάεις...’

Τοῦ Herder

‘Ησουν ἐανύ καποὶ λοιλοῦδη, καποὶ λευκὸ λουλοῦδη μυρωμένο, κι’ ἐγὼ ήτιον ἐνα πουλάκι ποὺ ἔτρεψα στὸ κῆπο σου τὸ ἀρωματὸν ἀνύδον σου νὰ φουφάξω...

‘Ω ! τὰ χρούδα, τ’ ἀξέχαστα μαλλάκια σου! Καὶ τὰ ματάκια σου καὶ τὰ φιλιά σου καὶ τὰ πόδια σου...

Ἐπέρεις καρός πολὺς καὶοῦς—ἀγάπη μου, ἀπὸ τότε...

Καὶ τὸ λουλοῦδη ἔτελον πιὰ μαράθηκε, καὶ πιὰ σάν ἀλλοτε δὲν χύνει τὸ χρωμά του, κι’ ὁ κύπος ὅλος ἀπὸ τὸ χιόνι σκεπάστηκε καὶ τὸ πουλάκι... πόσι κρόνο νοιώθει τώρα στὴν ψυχὴ του...

Γιατὶ; Γιατὶ πιὰ τὰ ματάκια σου σὺ μὴ γελοῦνε, γιατὶ πιὰ τὰ φιλιά σου νὰ μήν ἔχουνε ζωι...;

Πόσες φορές σ’ ἐρώτησα γι’ αὐτόν, πόσες φορές ἐσύ δὲν δέν θέλησες νὰ μ’ ἀπαντήσῃς! Κι’ ὅμως τὸ ζένω! ‘Άλλοιμονο σ’ ἔκεινον ποὺ ἀγαπάει καὶ ποὺ χωρίς νὰ τὸ αἰσθάνεται, τὸ χρόνο βλέπει νὰ περνᾶ, τὶς ἵμερες νὰ κυλοῦνε καὶ τὸ μαλλιά ν’ ἀσπρίζουνε σιγά—σιγά... ἄλλοιμονο σ’ ἔκεινον ποὺ ἀγαπάει!

*

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΚΙΚΕΡΩΝΘΩΣ

‘Ο Κικέρων δταν μιλοῦνε γιὰ τὸν Κανόνιο Ριβίλο ποὺ χρημάτισ πάτασ τῆς Ρώμης ἐπὶ μιὰ μόνο μέρα, συνήινε νὰ λέῃ :

— Εἴχαμε ἐναῦτο τόσο ἀγνωστό, ποὺ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπατειας του... δὲν ἐξουιμήθηκε οὔτε μιὰ γύντα!

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚ.» Γιὰ πόσους ἔλλιγνας ὑπουργούς τῶν τελευτῶν χρόνων δὲν θὰ μποροῦνε νὰ πῇ κανεῖς τὸ ἰδιο!

*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Προσεχῶς κυκλοφορεῖ ή ‘ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ’ ὑπὸ διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Μ. Δανάλη καὶ Στάθη Ζαρκιά μὲ πρωτότοπον ἔκλεκτὴ συνεργασία.

Θὸ τὸ κάνγις τὸ παιδί; Λός μου τὸ νὰ τὸ πάω τὶς μάνας μου. Καὶ τὸδεια στ’ ἀλήθεια τὸ παιδί δ Τζίμι κι’ αὐτὸς ἔκεινης νὰ πάν στὶς Ἰνδίες γι’ ναῦθη τὸν πατέρα του. Δὲν πρόφτασε ὅμοι νὰ φτάσῃ. Τὸν βρήκαν πενθαμένο στὴν ποκέτα του, μέσα στὸ βαπτόριο. ‘Αλλοι εἶπαν πώς ἔσκασε ἀπ’ τὸ πολὺ χρονί. ‘Αλλοι πώς πέθανε ἀπὸ τὸν καῦμό του. Σέβω γά. ‘Ας είναι ὅμοι, κυρία, ψηφιακά.

— Ετοι πού λές, κυρία. Αύτος ήταν δοκός; Καὶ νὰ μὲ συμπαθᾶς ποὺ δὲν στὰ είπα ἔτσι καὶ λά, ἀλλά ἀν τούς η μακαρίτισσα η μάνα μου δὰ στρέγει καλύτερα ἀπὸ μένα.

‘Ο ήλιος εἶχε ἀπὸ πολλή ὥρα βασιλέψει καὶ οἱ ἐλπίς ἀπὸ σταχτές είχανε γίνει μαρνες. ‘Ἀπὸ τὸ βενον ἐπερόβαλε ἔκεινη τὴ στυγμή γεμάτο τὸ φεγγάρι. Χωρίς νὰ θέλει πήγε δο νοῦς μου στὸ φεγγάρι ἔκεινο, ποὺ τώρα καὶ πενήντα χρόνια εἶχε στὸν δῶσει τὴ στερνήχαρα, μά καὶ τὸ θάνατο μαζί, στὴν διαμοιρὴ Εγγλέζα.

Γεωργία Ταρσούλη

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

R. A.

Δύο δισύλλαβα ποὺ δένωνται ευχάριστα σ’ ἔνα, εἰνε τὸ δόνομα τῆς σπιρτούδας ἐκλεκτῆς ‘Αθηναίας, ποὺ ἔχει τὴν πλέον διαβολεμένη φυσιογνωμία ποὺ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανείς, εἰνε διαφορεμένη σχημή, ἡ διαφορεμένη νόστιμη καὶ ἐπτάκτως ἐλκυστική φυσιογνωμία τῆς φωτίζεται ἀπὸ τὰ πάλευνα δόντια τῆς. Μία ἀνένας κίνησις προσώπου σιλουέττας, νοστιμολογίας, χειρῶν, διότι πάιεις ἀδάπτως καὶ ἀφθαστα προτίχης ποδιών, διότι χορεύει ἀδάπτως καὶ ἀπαράμιλλα. Κινεῖται διαφοράς διότι εἰνε παντοῦ καὶ πάντοτε. Φυσικά καταλαβαίνετε διτὶ πρόκειται περὶ μιᾶς σιλουέττας σκιάς, περὶ μιᾶς σιλουέττας αἰλουροκής. Πάντοτε ντυμένη δότας θέλει αὐτὴ καὶ ὅχι ἡ μόδα κι’ οἱ πέροι, γι’ αὐτὸ τὰ φορέματα τῆς πάντοτε εἰνε σὶκ ποὺ φανερώνει προσωπικότητα. ‘Η συντροφιά της πολὺ περιζήτητη, εἰνε περιτομοφοισμένη κατά τὰς κομματικές ἐμφανίσεις της, ἀπὸ πληθώραν φιλικῶν κυριών καὶ λόγων, η μασίσιον ταϊφανάσια της στὸν χορόν εἰνε δο σύνγρος της καὶ λόγω θαυμασίου ταϊφανάσιας εύλυγίστων σιλουεττῶν.

‘Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὸ παρελθόν Σάρβιαν μπριτές παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Μακάρη.

— Κατὰ Κυριακὴν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Β. Δούσμανη. Σ’ ἔνα περιβάλλον ἐκτάτως καλαίσθητον, θαυμασίος συνδιασμός λουλούδιων, καλλιτεχνικῶν κομψοτεχνημάτων, βαρυτήιων μεταξών των σκεπασμάτων. Παρευρέθησαν μεταξὺ τῶν ἀλλον πρέσβεια τῆς Ιταλίας κ. Αριόττα, κ. καὶ κ. Δ. Υψηλάντη, κ. καὶ κ. Γιαννούτσους κ. καὶ κ. Δ. Λουσιανή, κ. α. Κατερίνη.

— Κατὰ Σάρβιαν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Χατζηλαζάρου. — Τὴν παρελθόνταν Πέμπτην δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Αλ. Πετρίδη, Κελλημένους ήσαν κ. καὶ κ. Γ. Ζαφίρη τουαλέτα πιλέ περιβάνες, κ. καὶ κ. Δ. Λούσεδον μὲ ἔξιοισαν τουαλέτας ζωρεῖται πιλέντες, κ. καὶ κ. Κ. Γεογιάδη μὲ ώραιά ροὲ μουσελίνη, κ. καὶ κ. Κατερίνανή μὲ πιλέ ντυτε, κ. Λίτσα μὲ μαράν, κ. καὶ κ. Κάπαρη πολὺ χαριτωμένη μὲ λευκά κεντημένη μὲ πέροις, κ. καὶ κ. Γ. Μάκκα πουφή μαρθι τουαλέτα, κ. καὶ κ. Κ. Μεταξά, έπισης μαρητη τουαλέτα, π. Περούλην πουμψή βιείδη, δος Διαμαντούλου παράδηλα μὲ σόζ.

— Μπριτές σὲ στόν φιλικὸν κυριών πολὺ τῷ κ. Όθ. Φωτιστοπούλου. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. α. Αἰκ. Μάνου, Ιων. Στεφάνου, Δ. Φωντζή, Π. Βουρλούπη, Κανάρη, Κριεζή, Χατζηκυριάζου.

— Τὴν παρελθόνταν Δευτέραν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Βεζανήν Παρελθόνταν σ. Ρασανάν, κ. Αθ. Μάτσαση, κ. Αραπίδη, Κατερίνηστη, κ. Περιματζόγλου, κ. καὶ δις Μπασιά, κ. καὶ δις Οίκονομοπούλου, κ. καὶ δις Καλλέργη, κ. Α’ Αφεντούλη, κ. Γ. Νικολαΐδου, κ. Μέρημηκα, κ. Α. Κανελλοπούλου, κ. καὶ δις Δίτσα, κ. Αβέρωφ, κ. Εύταξια, κ. Ρετσίνη, κ. καὶ δις Βλαχοπούλου, κ. Καλ. Τ. Μομφερράτου, κ. καὶ δις Δεμερτζή, κ. Μπότσαη, δις Ζίνηη, κ. Μάντη, δις Τσικλιώνου, δις Αργυροπούλου. Και οἱ κ. κ. Σκορτέζου, Α’ Αθαναίου, Δεμερτζής, Μέρημηκας, κ. α.

— Τὴν παρελθόνταν Κυριακὴν δεσμώτης παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μαλαμίδη.

— Τὴν παρελθόνταν Κυριακὴν χορευτική δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Χριστοδούλατου.

— Παρευρέθησαν κ. Γ. Καφαντάρη σύνολον κομψὸν κόκκινον, κ. καὶ κ. Καλλιφόραν, κ. καὶ δις Βούρου, κ. Α. Μορέλλα, κ. καὶ κ. Μαθιών, κ. καὶ κ. Γ. Σωτηροπούλου, κ. Ζούζουλα, κ. καὶ κ. Σιδηρού, κ. Βάτη. ‘Ενα γκρούπ κομψότατον ἀπετελείτο ἀπὸ τὰς δεσμώντας ‘Αξελούη, Νικολοπούλου, Κωνσταντινίδη, Ζούζουλα, Γιάπατα Βαρούση.

— Ή οἰοδέσποιαν ἔφερεν διαμασίαν τουαλέταν μαύρην, Δες Χριστοδούλατον πολὺ εὐηρόφορες μὲ τουαλέτας πολὺ κοινές.

— Παιδικὸς χορὸς τὴν Κυριακὴν παρὰ τῷ κ. Πολυχορδούη.

— Γιά της ἀποκτημένης προαναγγέλωνται μπαλ-ντ’ ἀντράν νόστιμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Σιδηρού.

— Τὴν παρελθόνταν Δευτέραν παιδικὸς χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μ. Βελούδιου. ‘Η νεαροτάτη δις Βελουδίου διότι ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους μὲ πολλὴν χάριν φέρουσαν κόκκινην τουαλέταν. ‘Ο χορὸς καὶ τὸ άντρατον εἰς τὸ ζενίθ. Μεταξὺ τῶν λιτοτουτῶν κεκλημένων, δις Α’ Αθνούδη μὲ σόζ, δις Διπτεντούνι, μὲ φραζίς ταφτά, δις Ενόβαρη, μὲ πατές, δις Λούμπαρη ταφτά οοζέ, δις Αλεξ. Μακά μὲ πατές βελούδο, δις Σακορράφου μὲ λευκά, κ. α.

‘Η Μονταίν

Η “ΠΙΣΤΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

Λόγω αιφνιδίας ἀσθενείας τοῦ συνεργάτου μας κ. Γρ. Ξενοπούλου, ή συνέχεια τοῦ μιδιστορήματος “Πιστή στὸν Ερωτα”, ἀναβάλλεται γιὰ τὸ προσεχὲς φύλλων.